

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1078/25
6.3.2025. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Гачевић, адвокат из Београда, ул. Ђуре Јакшића бр. 5, поштански фах 320, против тужене ББ из ..., ради иселјења, вредност предмета спора 550.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 25.10.2023. године и о жалби тужиоца изјављеној против решења Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 12.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.03.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и **ПОТВРЂУЈУ** пресуда Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 25.10.2023. године и решење Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 12.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 25.10.2023. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужену да се исели из куће кућни бр. ..., која се налази у улици ... у ..., те да исту испражњену од свих лица и ствари преда у државину тужиоцу.

Тужилац је благовремено против наведене пресуде изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражио.

Побијаним решењем Трећег основног суда у Београду П. 62521/21 од 12.06.2024. године одбијен је захтев тужиоца да суд обавезе тужену да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 395.950,00 динара.

Тужилац је против напред наведеног решења благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражио.

Апелациони суд је испитао правилност ожалбене пресуде и ожалбеног решења у смислу одредбе чл. 386 у вези одредбе чл. 402 ЗПП и оценио да су жалбе тужиоца неосноване.

Првостепени суд није у спроведеном поступку учинио битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које Апелациони суд, као другостепени суд, пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима тужиоца првостепени суд није учинио ни битну повреду одредаба парничног поступка прописану одредбом чл. 374 ст. 2 тач. 12 ЗПП, јер су о свим битним чињеницама дати јасни и непротивречни разлози, о којима не постоји противречност између онога што се у разлозима пресуде наводи о садржини исправа, записника и исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника или изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању ВВ је отац тужиоца, а деда тужене по сину ГГ, који је имао право ванкњижног власништва на кући кући бр. ..., која се налази у улици ... у ..., површине 71м², спратности П+1, за коју је пред надлежним органом покренуо поступак легализације под бројем 351-11714/2003, постојећа на катастарској парцели ..., КО ...

Дана 23.07.2008. године ВВ сачинио је завештање у форми писменог завештања пред сведоцима и непокретност на којој има ванкњижно право својине завештао је свом сину АА.

Тужена је стекла право ванкњижне својине на приземљу предметне куће кући бр. ... у улици ... у ..., површине 71м², спратности П+1, за коју је пред надлежним органима покренут поступак легализације у предмету 351-11714/2003 са припадајућим правом коришћења катастарске парцеле ..., КО ..., по основу уговора о поклону који је закључен између ВВ, као поклонодавца са једне стране и тужене ББ, као поклонопримца са друге стране, а који је уговор је оверен код Другог основног суда у Београду под Ов. 102900/2010 дана 10.08.2010. године.

ВВ је преминуо дана 30.12.2010. године и правоснажним решењем Првог основног суда у Београду О. 5292/11 од 23.06.2011. године расправљена је заоставштина пок. ВВ и за јединог законског наследника на предметној непокретности у целини оглашен је тужилац.

Тужена се налази у државини предметне непокретности и одбија да исту преда у државину свом стрицу, односно тужиоцу.

Тужилац својом тужбом тражи иселење тужене из целе куће кући бр. ..., која се налази у улици ... у ... са свим лицима и стварима.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је правилно закључио да је ВВ након сачињавања завештања у форми писменог завештања пред сведоцима располагао једним делом своје предметне непокретности уговором о поклону у корист тужене и да је након сачињавања завештања приземље предметне непокретности са припадајућим правом коришћења дела катастарске парцеле прешло у својину тужене, а да тужилац није прецизирао структуру куће, нити је прецизирао из

ког дела тражи исељење тужене обзиром да тужена има право својине на приземљу предметне непокретности, па је применом одредбе чл. 33 Закона о основама својинскоправних односа и чл. 1 ст. 1 и ст. 2 и чл. 78 Закона о наслеђивању одлучио као у изреци побијане пресуде.

Овакву одлуку првостепеног суда, као правилну и закониту прихвата и Апелациони суд, као другостепени суд. Све битне чињенице за одлучивање о тужбеном захтеву тужиоца првостепени суд је поуздано и потпуно утврдио на основу изведених доказа које је правилно оценио у смислу одредбе чл. 8 ЗПП.

Неосновани су жалбени наводи тужиоца да првостепени суд није имао у виду да је тужилац уписан у катастарској евиденцији као власник спорне куће и спорне катастарске парцеле. Ово са разлога што нико од парничних странака није уписао своје право у катастар непокретности, јер према изводу из базе података катастра непокретности РГЗ, који је јавни податак, произилази да Град Београд има право својине на катастарској парцели ..., КО ..., као и да на наведеној парцели није уписана предметна кућа.

Такође су неосновани жалбени наводи тужиоца да ВВ никада није опозвао своје завештање сачињено у форми писменог завештања пред сведоцима у смислу одредбе чл. 78 Закона о наслеђивању. Ово са разлога што је сада пок. ВВ након сачињавања завештања у форми писменог завештања пред сведоцима од 23.07.2008. године закључио дана 10.08.2010. године уговор о поклону којим је један део имовине, којом је располагао напред наведеним завештањем, за живота пренео у својину туженој, а која имовина није могла да представља предмет заоставштинне у тренутку смрти пок. ВВ у смислу одредбе чл. 1 ст. 1 и ст. 2 Закона о наслеђивању.

Без утицаја су жалбени наводи тужиоца да уговор на који се позива тужена није реализован обзиром да је ВВ имао обавезу да тужену уведе у државину спорне непокретности и да то тужена од њега није тражила. Ово са разлога што је током првостепеног поступка несумњиво утврђено, а што међу парничним странкама није спорна чињеница, да се тужена налази у непосредној државини предметне непокретности. Побијаном пресудом није одлучивано о праву својине, већ о праву на државину, а тиме се не дира у тужиочево право да у посебном поступку доказује да има право својине на целој непокретности. За сада тужена је ванкњижни власник приземља предметног објекта и корисник дела катастарске парцеле и по основу закљученог уговора о поклону има право на државину тог дела непокретности, а тужилац није предложио да суд у доказном поступку изведе доказ идентификације куће, нити је предложио да суд утврди да ли је предметна кућа у грађевинском смислу у целисти завршена и да ли се састоји од више стамбених јединица, нити је прецизирао из ког дела тражи исељење тужене обзиром да тужена има право својине на приземљу предметне непокретности.

Правилно је првостепени суд одлучио допунским решењем о трошковима поступка тужиоца када је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 395.950,00 динара применом одредаба чл. 153 и чл. 163 ЗПП.

Из изнетих разлога пресуда и решење су потврђени, као правилни применом одредаба чл. 390 и чл. 401 тач. 2 ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке ове

пресуде.

Тужилац није успео у жалбеном поступку, па је његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен применом одредбе чл. 165 ст. 1 ЗПП, као у ставу другом изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић